

ket »en handling« omfatter også undladelse af en handling, f.eks. en strafbar undladelse af at hindre en omskæring.

Udtrykket »når handlingen er omfattet af § 245 a eller § 246, jf. § 245 a« skal forstås med de udvidelser, der følger af straffelovens § 21 (forsøg) og § 23 (medvirken). Med den foreslåede bestemmelse vil der være hjemmel til at straffe personer, som i udlandet medvirker til en omskæring, der foretages i et land, hvor omskæring ikke er strafbart, jf. straffelovens § 23.

Der vil endvidere efter straffelovens § 6 (territorialprincippet) være hjemmel til at straffe medvirkenshandling, som foretages her i landet, selv om omskæringen foretages i et land, hvor kvindelig omskæring ikke er strafbart – det kan navnlig være aktuelt i visse tilfælde, hvor herboende forældre her i landet træffer foranstaltninger til at få deres piger omskåret under ferieophold hos slægtninge mv. i hjemlandet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at der ikke vil kunne opstå tvivl om, at der – såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt – er hjemmel til at straffe personer, som offentligt opfordrer herboende forældre til at få omskåret deres piger i lande, hvor kvindelig omskæring ikke er strafbart, jf. straffelovens § 136 om straf for den, som offentligt tilskynder til forbrydelse.

Bestemmelsen finder kun anvendelse, såfremt gerningsmanden på det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev foretaget, havde dansk indfødsret eller var bosat i Danmark. Der vil således ikke være mulighed for her i landet at straffe en udlænding, som før den pågældende bosatte sig i Danmark har foretaget eller medvirket til omskæring af en pige eller ung kvinde i et land, hvor omskæring er tilladt.

Bestemmelsen i § 7, stk. 3, omfatter ikke nordiske statsborgere eller personer, der har bopæl i Norden, og som opholder sig i Danmark, jf. § 7, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.

Til nr. 2 (straffelovens § 10, stk. 2)

Ændringen indebærer, at danske domstole ved strafudmålingen i sager om kvindelig omskæring, der er foretaget i et land, hvor forholdet er strafbart, ikke vil være bundet af det udenlandske strafmaksimum.

Til nr. 3 (straffelovens § 94, stk. 4, 2. pkt.)

Det foreslås, at forældelsesfristen for strafansvaret ved kvindelig omskæring tidligst kan begynde at løbe fra den dag, den omskærne pige fylder 18 år. Kvindelig omskæring foretages i praksis normalt efter pres og tilskyndelse fra familien, og det vil ofte kunne være

meget svært for en mindreårig pige at træffe beslutning om at anmelde forholdet til politiet. Med lovforslaget sidestilles kvindelig omskæring i relation til forældelsesfristens begyndelsestidspunkt med bl.a. incest, voldtægt mv., samleje mv. med børn under den seksuelle lavalder og seksuel udnyttelse af mindreårige, som er betroet gerningsmanden til opdragelse mv.

Forældelsesfristen er 10 år, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 5 (den foreslåede nye § 245 a og ændring af § 246), sammenholdt med straffelovens § 93, stk. 1, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.

Til nr. 4 og 5 (straffelovens § 245 a og § 246)

Nr. 4 indeholder en ny, særlig straffebestemmelse om kvindelig omskæring. Med bestemmelsen fremgår det udtrykkeligt af straffeloven, at enhver form for kvindelig omskæring er strafbar, og at pigen eller forældrene ikke i noget tilfælde kan give samtykke til indgrebet med den virkning, at det bliver straffrit.

Gerningsindholdet i den foreslåede bestemmelse er også omfattet af gerningsbeskrivelsen i straffelovens §§ 244 eller 245 (der ikke ændres), jf. ordet »legemsangreb«.

Tilregnelserkravet er forsæt til at bortskære eller på anden måde fjerne de kvindelige ydre kønsorganer helt eller delvis.

Bestemmelsen omfatter alene omskæring af piger og kvinder. Om mandlig omskæring henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.3.

Bestemmelsen omfatter hel eller delvis bortskæring af de »kvindelige ydre kønsorganer«. Herved forstås klitoris og forhuden omkring klitoris samt skamlæberne (labia minora og labia majora). Bestemmelsen omfatter således alle former for kvindelig omskæring, jf. ovenfor under pkt. 3.1.

Bestemmelsen omfatter enhver fjernelse – hel eller delvis – af de ydre kønsorganer, uanset hvilket redskab der benyttes hertil. Ordlyden omfatter ikke den sammensyning af særladerne, der foretages som led i såkaldt infibulation, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3. Foretages der en sådan sammensyning, som tillukker den kvindelige kønsåbning, vil dette være en skærpende omstændighed, som må inddrages ved strafudmålingen. Om »selvstændig« sammensyning af kønsåbningen – dvs. en sammensyning, der ikke sker i forbindelse med bortskæringen af dele af skamlæberne – henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.3.

Det er forudsat, at overtrædelser af bestemmelsen ligesom overtrædelser af de øvrige voldsbestemmel-